

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๔๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ  
การประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ (กรณีให้บริษัทคู่สัญญาผลิต  
น้ำประปาเพื่อขายทำการลงทุนลดน้ำสูญเสียหรือขยายเขตจำหน่าย  
น้ำไปก่อน แล้ว กปภ. จะจ่ายค่าชดเชยคืนให้ภายหลัง)

การประปาส่วนภูมิภาค ได้มีหนังสือ ที่ มท ๕๕๐๔๒/๓๓๑๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) ได้ทำสัญญาให้เอกชนผลิตน้ำประปาเพื่อขายให้แก่สำนักงานประปาของ กปภ. ที่สำนักงานประปาจะเชิงเตรา จังหวัดจะเชิงเตรา สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๔๔ กับบริษัทประปาจะเชิงเตรา จำกัด เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ซึ่งต่อมาภายหลัง กปภ. ไม่มั่นใจว่าข้อความในสัญญาบางข้อจะขัดต่อพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่ ถึงแม้ว่าจะได้ผ่านการตรวจร่างจากสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว โดยสัญญาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์และเงื่อนไขสัญญาที่เป็นสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑. สัญญานี้มีวัตถุประสงค์ที่จะให้บริษัทฯ ผลิตน้ำประปาเพื่อขายให้แก่สำนักงานประปาของ กปภ. ที่สำนักงานประปาจะเชิงเตรา จังหวัดจะเชิงเตรา โดยให้บริษัทฯ ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมและขยายกำลังผลิตของระบบผลิตน้ำประปาของสำนักงานประปาจะเชิงเตราตามแนวทางที่ กปภ. กำหนดด้วยค่าใช้จ่ายของบริษัทฯ แต่เพียงฝ่ายเดียว โดยให้บริษัทฯ บริหารและจัดการส่งน้ำประปาไปถึงมาตรผู้ใช้น้ำ (consumer meter) ในนามของ กปภ. ดำเนินการบำรุงรักษาระบบส่งน้ำและจ่ายน้ำที่มีอยู่เดิม และที่จะวางใหม่ในอนาคต รวมทั้งดำเนินการลดน้ำสูญเสียให้มีประสิทธิภาพด้วย และบริษัทฯ จะต้องโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินในระบบผลิตน้ำประปาที่บริษัทฯ ได้ลงทุนก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม และขยายกำลังการผลิตตามสัญญานี้แก่ กปภ. เมื่อครบกำหนด ๒๕ (ยี่สิบห้า) ปี นับแต่วันเริ่มซื้อขายน้ำประปาตามสัญญานี้

๒. ตามเงื่อนไขสัญญาข้อ ๗.๖.๑ กำหนดให้บริษัทฯ จะต้องดำเนินการเสนอแผนการดำเนินการ งบประมาณของงานลดน้ำสูญเสีย ตลอดจนรายละเอียดของชนิด ขนาด ปริมาณ สภาพท่อและอุปกรณ์ประกอบที่ต้องใช้ในการดำเนินการในส่วนงานลดน้ำสูญเสีย รวมทั้งวิธีการคำนวณค่าชดเชยที่เรียกเก็บจากการลงทุนเสนอให้ กปภ. พิจารณา โดยบริษัทฯ จะปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๗ ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา ๕ (ห้า) ปี นับจากวันเริ่มซื้อขายน้ำประปาตามสัญญานี้ บริษัทฯ มีหน้าที่ควบคุมปริมาณน้ำสูญเสียในปัจจุบันให้

ลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๒๐ (ยี่สิบ) ของปริมาณน้ำประปาที่ไหลผ่านมาตรวัดน้ำหลักตามข้อ ๑๐.๒.๔ และจากปีที่ ๖ (หก) จนครบระยะเวลาของสัญญา บริษัทฯ จะต้องควบคุมปริมาณน้ำสูญเสียให้ไม่เกินอัตราดังกล่าวด้วย

๓. บริษัทฯ มีหน้าที่ดำเนินการวางท่อขยายเขตจำหน่ายน้ำตามคำสั่งของ กปภ. เป็นครั้งคราวตามสัญญาข้อ ๗.๖.๓ และตามภาคผนวก ๘

๔. บริษัทฯ จะต้องลงทุนเพื่อดำเนินการลดน้ำสูญเสียและวางท่อขยายเขตจำหน่ายน้ำไปก่อนซึ่งตามข้อ ๒ ของภาคผนวก ๗ และ ๘ กำหนดให้ กปภ. ต้องชำระเงินค่าชดเชยการลงทุนคืนให้แก่บริษัทฯ โดยให้นายอดเงินค่าใช้จ่ายจริงที่ใช้ลงทุนในการลดน้ำสูญเสียและหรือขยายระบบจ่ายน้ำประปาในแต่ละปีมาคำนวณค่าชดเชยในลักษณะการชำระคืนเงินกู้ประเภทกู้แบบมีระยะเวลาชำระคืน ๑๐ ปี โดยใช้อัตราดอกเบี้ย  $MLR + 0.5$  ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นเกณฑ์

กปภ. เห็นว่า การทำสัญญาดังกล่าวมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่าการที่ กปภ. ทำความตกลงกำหนดให้บริษัทฯ ลงทุนดำเนินการลดน้ำสูญเสียและหรือขยายเขตจำหน่ายน้ำตามคำสั่งของ กปภ. เป็นครั้งคราวไปก่อนเพื่อความรวดเร็วในการดำเนินงานและ กปภ. จะชำระเงินค่าชดเชยการลงทุนคืนให้แก่บริษัทฯ มีระยะเวลาชำระคืน ๑๐ ปี โดยให้ผลตอบแทนเท่ากับอัตราดอกเบี้ย  $MLR + 0.5$  ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นเกณฑ์ตามที่กำหนดในภาคผนวก ๗ และ ๘ จะเป็นกรณีเดียวกับการกู้ยืมเงินซึ่งหากเกินควรละห้ำละเหิน กปภ. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะดำเนินการดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๘ (๒) หรือไม่ ทั้งนี้ กปภ. มีความเห็นว่า การที่ กปภ. ทำสัญญากับบริษัทฯ ในลักษณะดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นการที่บริษัทฯ ตกลงโอนกรรมสิทธิ์ในเงินจำนวนหนึ่งจำนวนใดให้แก่ กปภ. โดย กปภ. ตกลงจะคืนเงินจำนวนที่ได้รับมาให้แก่บริษัทฯ อันมีลักษณะเป็นสัญญากู้ยืมเงินซึ่งเป็นสัญญายืมใช้สลับเปลี่ยนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๐ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า “อันว่ายืมใช้สลับเปลี่ยนนั้น คือ สัญญาซึ่งผู้ให้ยืมโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินชนิดใช้ไปสลับไปนั้นเป็นปริมาณมีกำหนดให้ไปแก่ผู้ยืม และผู้ยืมตกลงว่าจะคืนทรัพย์สินเป็นประเภท ชนิด และปริมาณเช่นเดียวกันให้แทนทรัพย์สินซึ่งให้ยืมนั้น” นอกจากนี้ กปภ. ยังไม่เคยได้รับเงินจำนวนใดๆ จากบริษัทฯ อันเนื่องมาจากการดำเนินการลดปริมาณน้ำสูญเสียและหรือการวางท่อขยายเขตจำหน่ายน้ำของบริษัทฯ อันมีลักษณะเป็นการได้รับเงินกู้จากบริษัทฯ ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๐ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “สัญญานี้ย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สินที่ยืม” แต่อย่างไรก็ตาม และถึงแม้ว่าข้อ ๒ ของภาคผนวก ๗ และ ๘ จะกำหนดให้ กปภ. ชำระค่าชดเชยให้แก่บริษัทฯ ในลักษณะของการชำระคืนเงินกู้และกำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ด้วย ข้อสัญญาดังกล่าวก็เป็นเพียงข้อตกลงเกี่ยวกับวิธีการที่ กปภ. จะชำระเงินค่าชดเชยการลงทุนที่บริษัทฯ ได้เสียไปในการดำเนินการตามสัญญาให้แก่บริษัทฯ โดยคู่สัญญาได้เทียบเคียงนำวิธีการชำระหนี้เงินกู้ตามวิธีปฏิบัติทางการค้าของธนาคารมาใช้เป็นหลักในการทำความตกลงเพื่อกำหนดวิธีการชำระคืนการลงทุนเท่านั้น กปภ. จึงเห็นว่า กปภ. ไม่จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะทำความตกลงกับบริษัทฯ ตามสัญญาข้อ

๗.๖.๑ ข้อ ๗.๖.๓ ข้อ ๑๐.๔ และภาคผนวก ๗ และ ๘ ตามพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๘ (๒) แต่อย่างไรก็ดี อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าความเห็นดังกล่าวของ กปภ. ถูกต้อง กปภ. จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ของ กปภ. ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นถูกต้องหรือไม่ เพื่อที่ กปภ. จะได้ถือปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาคเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สัญญานี้ กปภ. ได้ร่วมลงทุนกับบริษัทประปาฉะเชิงเทรา จำกัด ซึ่งเป็นเอกชน ผลิตน้ำประปาเพื่อขายให้แก่สำนักงานประปาของการประปาส่วนภูมิภาค ที่สำนักงานประปาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา แต่ไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากเงินลงทุนหรือทรัพย์สินไม่ถึงหนึ่งพันล้านบาท โดยสัญญาดังกล่าวกำหนดให้บริษัทฯ ดำเนินการลงทุนเพื่อลดน้ำสูญเสียหรือวางท่อขยายเขตจำหน่ายน้ำตามคำสั่งของ กปภ. เป็นครั้งคราว ซึ่ง กปภ. ต้องชำระเงินค่าชดเชยการลงทุนคืนให้แก่บริษัทฯ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด (ตามสัญญาข้อ ๗.๖.๑<sup>๑</sup> ข้อ ๗.๖.๓<sup>๒</sup> ข้อ ๑๐.๔<sup>๓</sup> ภาคผนวก ๗ และภาคผนวก ๘) ในการลงทุนเพื่อลดน้ำสูญเสีย บริษัทฯ ต้องดำเนินการตามข้อตกลงที่กำหนดในสัญญา ส่วนการวางท่อขยายเขตจำหน่ายน้ำจะดำเนินการเมื่อใดย่อมเป็นไปตามที่ กปภ. สั่งการในภายหลังตามที่เห็นสมควร โดยก่อนจะดำเนินการแต่ละเรื่อง บริษัทฯ ต้องเสนอแผนงานและงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้เพื่อให้ กปภ. พิจารณานุมัติก่อน แล้วบริษัทฯ จึงจะดำเนินการตามแผนงานและ

<sup>๑</sup> ๗.๖.๑ เมื่อการประปาและบริษัทได้ร่วมกันตรวจสอบข้อมูลเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพและจำนวนทรัพย์สินที่ใช้ในระบบจ่ายน้ำประปาเสร็จสิ้นแล้วตามข้อ ๗.๔ วรรคแรก บริษัทจะดำเนินการเสนอแผนการดำเนินการ งบประมาณของงานลดน้ำสูญเสียตลอดจนรายละเอียดของชนิด ขนาด ปริมาณ สภาพท่อ และอุปกรณ์ประกอบที่ต้องใช้ในการดำเนินการในส่วนงานลดน้ำสูญเสีย รวมทั้งวิธีการคำนวณค่าชดเชยที่บริษัทเรียกเก็บจากการลงทุนเสนอให้การประปาพิจารณา โดยบริษัทจะปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๗ ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา ๕ (ห้า) ปี นับจากวันเริ่มซื้อขายน้ำประปาตามสัญญานี้ บริษัทมีหน้าที่ควบคุมปริมาณน้ำสูญเสียในปัจจุบันให้ลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๒๐ (ยี่สิบ) ของปริมาณน้ำประปาที่ไหลผ่านมาตรวัดน้ำหลักตามข้อ ๑๐.๒.๔ และจากปีที่ ๖ (หก) จนครบระยะเวลาของสัญญา บริษัทจะต้องควบคุมปริมาณน้ำสูญเสียให้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ (ยี่สิบ) ของปริมาณน้ำประปาที่ไหลผ่านมาตรวัดน้ำหลักตามข้อ ๑๐.๒.๔ ด้วย

<sup>๒</sup> ๗.๖.๓ ในกรณีที่การประปาได้สั่งให้บริษัทก่อสร้างระบบจ่ายน้ำประปาเพิ่มเติมจากระบบจ่ายน้ำประปาเดิมที่มีอยู่ตามที่ได้ตรวจสอบแล้วในข้อ ๗.๔ ในระหว่างระยะเวลาของสัญญาโดยให้บริษัทลงทุนไปก่อนแล้วการประปาจะจ่ายเงินคืนให้ในภายหลังตามวิธีการและเงื่อนไขที่ระบุไว้ในภาคผนวก ๘ หรือในกรณีที่การประปาดำเนินการก่อสร้างระบบจ่ายน้ำประปาเพิ่มเติมเอง บริษัทมีหน้าที่ต้องควบคุมอัตราน้ำสูญเสียในระบบจ่ายน้ำประปาที่ก่อสร้างเพิ่มเติมดังกล่าวให้อยู่ในระดับอัตราน้ำสูญเสียไม่เกินที่กำหนดไว้ในข้อ ๗.๖.๑ ตามขั้นตอนและภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

<sup>๓</sup> ๑๐.๔ การชำระคืนเงินลงทุนในงานลดน้ำสูญเสียและงานระบบจ่ายน้ำประปาให้เป็นไปตามวิธีการคำนวณในภาคผนวก ๗ และ ๘ และคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงกันให้ถือว่าแม้จะครบอายุสัญญานี้แล้ว หรือมีการยกเลิกสัญญานี้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม ภาระผูกพันของการประปาที่จะต้องชำระคืนเงินลงทุนแก่บริษัทตามสัญญานี้ยังคงมีผลอยู่ต่อไปจนกว่าการประปาจะชำระหนี้ให้แก่บริษัทครบถ้วนถูกต้อง

งบประมาณนั้น ส่วนเหตุที่ให้บริษัทฯ ลงทุนไปก่อนหน้านี้เนื่องจาก กปภ. ไม่มีงบประมาณมากพอ และนอกจากกรณีของสำนักงานประปาจะเชิงเตราแล้ว กปภ. ยังได้ทำสัญญาให้เอกชนผลิตน้ำประปาเพื่อขายในลักษณะนี้ให้กับสำนักงานประปานครสวรรค์ออก และสำนักงานประปาบางปะกงด้วยตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ แต่ปัจจุบันยังไม่เริ่มทำการซื้อขายน้ำประปา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า มาตรา ๔๘ (๒)<sup>๔</sup> แห่งพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้กำหนดความหมายและหลักเกณฑ์การกู้ยืมเงินไว้เป็นอย่างอื่น จึงต้องถือความหมายและหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไป กล่าวคือ การกู้ยืมเงินเป็นสัญญาใช้สลับเปลี่ยนอย่างหนึ่งตามมาตรา ๖๕๐<sup>๕</sup> แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งนอกเหนือจากการแสดงเจตนาต้องตรงกันเพื่อการยืมระหว่างผู้ให้ยืมและผู้ยืมแล้ว สัญญากู้ยืมเงินนี้ย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบเงินที่กู้ยืม ทั้งนี้ การส่งมอบเงินตราอาจจะทำได้โดยการส่งมอบกรรมสิทธิ์ในตัวเงินกันโดยตรง หรือส่งมอบโดยปริยาย<sup>๖</sup> ก็ได้ เมื่อเงื่อนไขสัญญาที่ให้เอกชนผลิตน้ำประปาเพื่อขายให้แก่สำนักงานประปาของ กปภ. ดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นการที่บริษัทฯ ได้ตกลงโอนกรรมสิทธิ์ในตัวเงินและ กปภ. ก็มิได้รับเงินจำนวนใด ๆ จากบริษัทฯ อันเนื่องมาจากการดำเนินการลดน้ำสูญเสียหรือการวางท่อขยายเขตจำหน่ายน้ำ รวมทั้งไม่ปรากฏว่าได้มีการแปลงหนี้อื่นมาเป็นหนี้เงินกู้ แต่มีลักษณะทำนองเดียวกับการออกเงินตราให้ก่อนตามที่อีกฝ่ายหนึ่งร้อง

<sup>๔</sup> มาตรา ๔๘ กปภ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) ลงทุนเพื่อขยายโครงการเดิมหรือเริ่มโครงการใหม่ซึ่งมีวงเงินเกินห้าล้านบาท
- (๒) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (๓) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๔) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินห้าแสนบาท
- (๕) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งแสนบาทจากบัญชีเป็นสูญ
- (๖) กำหนดอัตราราคาจำหน่ายน้ำประปา
- (๗) ถือหุ้นหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือร่วมกิจการกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แก่การประกอบ

และส่งเสริมธุรกิจของ กปภ.

<sup>๕</sup> มาตรา ๖๕๐ อันว่าใช้สลับเปลี่ยนนั้น คือสัญญาซึ่งผู้ให้ยืมโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินชนิดใช้ไปสลับไปนั้นเป็นปริมาณมีกำหนดให้ไปแก่ผู้ยืม และผู้ยืมตกลงว่าจะคืนทรัพย์สินเป็นประเภท ชนิด และปริมาณเช่นเดียวกันให้แทนทรัพย์สินซึ่งให้ยืมนั้น

สัญญานี้ย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สินที่ยืม

<sup>๖</sup> คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๖๖/๒๔๙๔ ค้างชำระราคาซื้อที่ดิน จึงทำเป็นหนังสือกู้ให้ไว้แทนเป็นการแปลงหนี้ใหม่ บังคับให้ใช้เงินตามหนังสือกู้ได้ จะเถียงว่าไม่มีการรับเงินตามสัญญากู้ไม่ได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๗๘/๒๕๑๔ บิดาชายตกลงให้สินสอดแก่มารดาหญิง แต่ไม่มีเงินจึงทำสัญญากู้ให้หญิงไว้ บิดาชายต้องผูกพันตามสัญญากู้อันมีมูลหนี้และได้แปลงหนี้ใหม่ ต่อมาหญิงขายละเลยไม่จดทะเบียนสมรสโดยมิใช่ความผิดของหญิงทั้งที่มารดาหญิงเตือนให้จดทะเบียน ชายเรียกสินสอดคืนไม่ได้ หญิงเรียกเงินกู้ตามสัญญาได้ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๒๕๒/๒๕๒๔ จำเลยทำสัญญากู้ยืมไว้แก่โจทก์แทนการวางมัดจำเป็นเงินสดตามสัญญาจะซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง สัญญากู้ยืมจึงมีมูลหนี้มาจากการที่จำเลยมีหนี้ที่จะต้องวางมัดจำตามสัญญาจะซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เมื่อจำเลยผิดสัญญาจะซื้อขาย ซึ่งโจทก์มีสิทธิรับเงินมัดจำ โจทก์ย่อมมีสิทธิฟ้องบังคับตามสัญญากู้ยืมได้ เพราะมีมูลหนี้ต่อกัน และกรณีเช่นนี้ถือได้ว่าได้มีการส่งมอบเงินให้ผู้กู้แล้ว

ขอ จึงถือไม่ได้ว่า กปภ. กู้ยืมเงินจากบริษัทฯ ตามมาตรา ๖๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์<sup>๓</sup> ดังนั้น เมื่อไม่เป็นการกู้ยืมเงินจึงไม่ต้องด้วยมาตรา ๔๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนดำเนินการแต่อย่างใด

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

---

<sup>๓</sup> คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๘๐/๒๕๐๑ ออกเงินจ่ายทดรองค่าจ้างให้ทนายความไปแทนตัวความแม้ตัวความจะต้องใช้เงินนี้คืนแก่ผู้ออกเงิน ก็ไม่ใช่ยืมเงิน ผู้ออกเงินฟ้องเรียกเงินคืนได้โดยไม่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ